

Resolusjon 1:

Tinfos og Tinnes må bli ett

Notodden Venstre legger som det viktigste premiss for skolestrukturen i Telemark fylke at skolene skal tilby elevene en faglig sterk utdanning. Det er ingen elementer som er viktigere for skolen, enten kort skolevei eller at skoler skal opprettholdes for å "holde i live" lokalsamfunn.

For å fremme sikkerheten for en slik kvalitet på Notodden, mener Notodden Venstre at Notodden VGS' avdelinger Tinfos og Tinnes bør slås sammen til én avdeling i det geografiske området hvor Tinfos nå ligger.

Dette vil innebære et vedtak fra Telemark Fylkestings side, og Notodden Venstre oppfordrer derfor Telemark fylkesting til å legge til rette for denne strukturendringen så raskt som mulig.

Resolusjon 2:

Nei til statlige investeringer i oljesandsindustri

StatoilHydro kjøpte i slutten av 2007 seg inn i North American Oil Sands Corporation og er med dette med på å utvikle en av verdens mest klimaskadelige energikilder. Å utvinne oljesand krever enorme mengder energi som genereres ved gasskraft. I tillegg til enorme CO2-utslipp, påfører oljesandutvinning uheldredelige skader på lokalnaturen og drikkevannsreservoarer. Fortsatt utvikling av slike energikilder er totalt uforenlig med en global reduksjon i klimagassutslipp.

StatoilHydro har til nå ikke rettet seg etter de politiske "signalene" fra den rødgrønne regjeringen som har uttalt at de er imot slike investeringer. Det er også klart at regjeringen ikke akter å benytte sin eiermakt i StatoilHydro til å tvinge gjennom en endring i selskapets oppførsel. Tvert imot vil regjeringen belønne denne udåden ved å kjøpe seg ytterligere opp i StatoilHydro.

Notodden Venstre mener dette har gått for langt. Derfor mener Notodden Venstre at StatoilHydro må selge seg ut av North American Oil Sands Corporation. I tillegg bør det etableres miljøstandarder for fremtidige energiinvesteringer.

Resolusjon 3:

Gi hverdagen tilbake

Norges politikk på rusomsorgsområdet er ikke vellykket. Rusmisbrukere bruker hele sin slitsomme hverdag på en evig jakt etter "den daglige dosen"; det handler ikke bare om rus, men om å holde abstinensene borte og å kunne fungere i hverdagen. Ved å åpne for forsøk på heroinassistert behandling i Norge, kan man frigi tid for noen av disse pasientene, tid de kan bruke på jobb eller utdanning, og ikke minst: få et verdig liv tilbake.

Oslo har lenge toppet statistikken i Europa, som en by med flest overdoser per innbygger. Dette er likevel en utfordring som angår flere fylker over hele landet. Utviklingen er alvorlig.

Erfaringene fra studier i England, Tyskland, Sveits og Nederland har pekt på flere heldige effekter: Kriminaliteten faller drastisk, da de narkomane ikke trenger å ty til ulovlige metoder for å finansiere behovet. Andre konsekvenser har vært forbedring av generell helsetilstand hos den enkelte narkomane og bedre sosiale evner, som et naturlig resultat av at de måtte oppsøke helsepersonell flere ganger daglig for å få utdelt heroinen. Dette og mer til har ført til en høyere livskvalitet til de narkomane.

Venstre ønsker å åpne for at heroinassistert behandling av rusmisbrukere kan kombineres med både dagens LAR-praksis og av fastleger, men presiserer at vi er åpne for et mangfold av behandlingsmetoder, slik at det enkelte menneske kan møtes med muligheten til å få en behandling som virker.

I Norge vet vi for lite om dette, og fagmiljøene kjenner ikke godt nok til temaet. Flere forsøk må gjennomføres, gjerne også i Norge. Det viktige poenget her er at sykdomstankegangen i narkotikapolitikken må føres videre, for å utvikle en effektiv narkotikapolitikk med helhet og konsekvens. Debatter må være fundert i fakta, ikke i fordommer. Tiltak må vurderes ut fra beviste effekter. De 11 000–15 000 sprøytenarkomane i Norge i dag og livene de lever vitner om en narkotikapolitikk som ikke fungerer. Nytenkning og åpenhet overfor andre løsninger er velkommen.